

o. lign. Skulde en Angivelse kræves, maatte der føres en effektiv Kontrol med, at den nøjagtig oplyser Præparaternes virkelige Indhold.

Efter hvad Sundhedsstyrelsen har oplyst, anføres Sammensætningen af største Delen af de her i Landet fremstillede Præparater paa Etiketterne.

ad 7. Justitsministeriet maa anse det for uheldigt at lægge den, der vil erhverve sig en vis Uddannelse, Hindringer i Vejen udover dem, der sættes af vedkommende Undervisningsinstitutioners Rammer. Man skal særlig bemærke, at Personer, der har bestaaet de farmaceutiske Eksaminer, meget ofte gaar over i Stillinger udenfor Farmacien, hvor de ved Uddannelsen erhvervede Kundskaber, navnlig i Kemi og Kendskab til Lægemidlers Sammensætning, er af Betydning.

Justitsministeriet anser det derfor ikke for tilraadeligt, at Lovgivningsmagten griber ind paa dette Punkt, men mener, at den eventuelt fornødne Regulering af Antallet af Apotekerdisciple, ligesom hidtil, bør ordnes ved Aftaler mellem Apotekernes og Farmaceuternes Organisationer.

ad 8. Den af Udvalget omtalte Forskel mellem Vilkaarene for Indehaverne af de salgbare og af de personlige Apoteker er ikke saa stor, som man paa Forhaand kunde antage, idet der paaahviler Indehaverne af de salgbare Apoteker betydelige Byrder, som de personlige Apoteker er fri for.

Indehaverne af de salgbare Apoteker har saaledes, for saa vidt de har maattet laane Kapital til Erhvervelse af Privilegiet, store Udgifter til Forrentning af Laanet; er Privilegiet erhvervet for egen Kapital, maa der beregnes et rimeligt Udbytte af denne. Apotekernæringen giver i det hele neppe større Udbytte af den indskudte Kapital end anden fagmæssig Kapitalanbringelse.

Endvidere maa Indehaverne af de salgbare Apoteker betale Formueskat af Privilegiets Værdi, ligesom de selv maa sørge for at sikre sig det fornødne til deres Underhold, hvis de paa Grund af Sygdom eller Alder maa opgive at drive Apoteket, og til deres Enkers og Børns Underhold i Tilfælde af deres Død, medens der i de nævnte Tilfælde er tilsikret de personlige Apotekere, deres Enker og Børn Pension henholdsvis af Apotekerfonden og gennem Apotekernes Forsørgelseskasse for Enker og Børn, til hvilken Apotekerfonden yder langt det største Tilskud.

Efter Justitsministeriets Formening vil der ikke kunne lægges nogen Afgift eller Skat paa selve det, der er det egentlige Indhold af de salgbare Apotekerprivilegier, nemlig Retten til at sælge Medicin. Et salgbart Apotekerprivilegium maa anses som en Formuegenstand, og en Afgift paa Privilegiet vil betyde, at Privilegiets Værdi formindskes med Afgiftens kapitaliserede Værdi; en saadan Afgift vil derfor være i Strid med Grundlovens Regler om Ejendomsrettens Ukrænkelighed og vil ikke kunne paalægges, uden at der ydes Ejerne fuldstændig Erstatning.

ad 9. Spørgsmaalet maa besvares benægtende.

ad 10. En Forhøjelse som den omtalte er ikke almindelig, men der haves dog Eksempler paa, at Apoteker i 1922 har haft en Indtægt, der var omkring 4 Gange saa stor som Indtægten i 1913.

Aarsagerne hertil kan være forskellige.

Det er saaledes ikke ualmindeligt, at de enkelte Apotekers Nettoindtægter varierer stærkt fra det ene Aar til det andet, hvilket ofte skyldes den høje Apotekeratgift; ogsaa en ændret Regnskabspostering kan have sin Andel heri.

Dernæst paavirkes Nettoindtægten af, hvor længe Apotekeren har været Indehaver af sit Privilegium. Et Apoteks Overtagelse medfører store Udgifter, hvorfor de første Aar medfører store Afskrivninger af visse af Anlægsudgifterne.

Endvidere medfører de vanskelige Byggeforhold, at nyoprettede Apoteker ofte først kan aabnes for Driften nogen Tid efter deres Oprettelse. Navnlig i København er det ikke ualmindeligt, at der hengaar henimod 2 Aar, inden nyoprettede Apoteker aabnes, og der haves Eksempler paa, at der er hengaaet 3 Aar. Herved nyder de ældre Apoteker paa Pladsen godt af den Kundekreds, der var tiltænkt det nye Apotek, samt af den Bebyggelse, der i Mellemtiden maatte være opstaaet i det paagældende Kvarter, saaledes at et Apotek derved midlertidigt kan opnaa en væsentligt forøget Indtægt.

Ved Bedømmelsen af Apotekernes Indtægter maa der tages Hensyn til, at en Farmaceut som Regel først, efter at han er fyldt 50 Aar, opnaar at faa Apotek, og at adskillige maa begynde som Indehaver af smaa Apoteker paa Landet.